

Празник за края на учебната година

Занималната е украсена с надпис „Патиланско царство“

Музика: Рап /Влизат децата, баба Патилана и учителка/. Танцуват.

Баба Патилана: - Аз съм баба Патилана /покланя се/

Първо дете: - Аз съм Дана Патилана.

Второ дете: - Аз съм Пламен Патилан.

Трето дете: - Аз съм Християн Патилан.

Четвърто дете: - Аз съм Васил Патилан – главен Патилан.

Всички: - А това е нашата славна Патиланска дружина.

Учителка: - Аз съм госпожата! И цяла година управлявам това Патиланско царство!

Баба Патилана: - Славни Патиланци, лятото започва! Ще ви вода на село да почивате славно! Само че.....не можете баба измами. Най-напред изпит ще направим!

/Децата и баба Патилана седат.Учителката застава пред дъската с показалка/.

Учителката: - Математика!

Децата: - Ура! „Песен за математиката“

Учителката: - Познавате ли цифрите?

Децата мрънкат и се въртят.

Баба Патилана: - Бре, калпазани, за резил ще станем! Който математика не знае, няма той на село да играе!

Децата: - Знаем, бабо, всичко знаем!

Учителката: - Задачи:

1.Тънка като борова иглица,
стройна като стръкче от пшеница,
горда като истинска царица –
тя е цифра първа... **единица**.

Ако подредим числата в редица,
най-напред ще сложим **единица**.

3.Вижте моето лице
колко то е мило,
сякаш част от сърчице
в него се е скрило,
Във редичката съм трета бройка
и се казва.....**тройка**.

5.Цифричка напета
скача във тава хорце,

2.Пате, пате мило
що ли ти си скрило
в гордата си стойка,
във редичката е втора
и се казва..... **двойка**.

4.Щъркел шарен дългокрак,
пак подвил си тънък крак.
В тази поза мълчаливо
сякаш си.....**четворка** жива!

6.Мене всеки ме обича.
Радват ми се всички

тя поред е пета.
кажи я ти дете /пет/
7.Коя съм аз!
Мен във задачите ме няма,
тъй като съм по-голяма
с единица от шестица.
Аз съм стройната.....**седмица**.
9.Гимнастичка съм голяма,
бодро скачам на въже.
И понеже страх си нямам,
смело правя цифри две:
с кръгче долу съм шестица,
с кръгче горе деветица!
Коя е тази акробатика?
това е цифрата.....**девятка**.

ученици, ученички.
И как ме наричат?.....**шестица**.
8.Взе нулата
коланчето на Анчето.
Кръста стегна си до косъм
и превърна се на.....**осем**.

10.Ах ти, кръгла
празна нула.
На балон си се надула.
Искаш да си цифра важна,
но сама си маловажна!
Застани зад единицата,
направете.....**десетицата**!

Учителката: - Мили деца, ако сте решили всички задачи в тази игралка-помагалка заслужавате при вас да дойде шестицата и да ви стисне десницата!

Баба Патиладана: - Браво!

Учителката: - Снежанка имала рожден ден. Приготвила торта. Разделила е на толкова парчета, колкото души живеели в къщичката. На колко парчета я разделила? /използвам позната приказка на децата/ - 8.

Учителката: - Омесила баба питка, а тя изгоряла черна като въглен. Търкулнала я по пътя. Омесила втора, а тя останала недопечена, търкулнала и нея. Омесила трета с чудно хубава коричка. Питката опарила баба и сама хукнала по пътя. Среещнала ги Лиса с две лисичета. Ех, че похапнали! По колко питки се паднали на лисица? / по 1/.

Учителката: - В една тъжна приказка, едно бедно момиченце разказало на 11 братя и 1 сестра какво прави самичко в тъмната гора. Съжалил го месец Януари и отстъпил за малко мястото си на Баба Марта.

-А вие разбрахте ли кои са тези братя и сестра?

-А през кой месец ще тръгнете на училище?

Баба Патиладана: - Браво, патиланци славни! А сега да видим познавате ли буквите?

Дете: - Всички букви ако зная,
няма вече да играя,
ала щом напиша „мама“,
значи вече съм голяма!

Учителката: - А знаете ли кой е създал българската азбука?/Кирил и Методий/. Песен: „**Ден на будителите**“.

Учителката: - Звуците са хитри и трудни, а децата трябва да са умни!
Сега ще изиграем играта „**Доктор, Ох боли**“ – /Децата намират буквите на различните животни/.

Учителката: - Доктор „Ох, боли“ имал много пациенти:

- жирафче с болна шийка
- слонче с болно краченце
- мишленце с болно ушенце
- зебра с болно копитце
- прасенце с вирнато носленце
- Вълчо със скъсан кожух
- Ежко с бодли оредели
- Лиса от далечни предели.

/Дете излиза, взема буква и казва коя е/.

Баба Патиладана: - Браво, браво! Стига вече! Убедих се най-сърдечно!
Знаят моите патиланци! А сега да тръгваме към село!

Песен: „**Високи сини планини**“.

/Децата променят интериора – поставят зелени воали наоколо /за планини/, откриват предварително поставената камина, поставят битови възглавници на пода, за Баба Патиладана – шезлонг/.

Баба Патиладана: - Е, пристигнахме вече! Добре си починете, че утре ще ви вода на туризъм!

Учителката: -Но какво се случи на село в тази нощ блажена, сега ще разберете. Баба Патиладана има навик важен, вечер преди да легне.....

Баба Патиладана: - Патиланчо, Християнчо, донеси ми, баба, от долапа малката кутийка с бялото мазило!

Патиланчо Християнчо: -Идвам, бабо, идвам! Да светна ли тока?

Баба Патиладана: - То и в тъмното може! Баба си знае урока! Да бъдем пестеливи!

Учителката: - А на сутринта що стана? Чудо голямо!/Патиланча Дана носи на баба кафе. Стръска се и захвърля подноса/.

Патиланча Дана:- Оле,чудо голямо! Баба Патиладана станала Мецана. Ето, бабо, вземи огледало!...../баба е намазана с черна боя/.

Баба Патиладана: - Бре, Патилане Християне, скоро тук ела при мен! Да видиш колко е тежка на баба ръката! /Гони го, хваща го и го тупа по дупето/.

Баба Патиладана: - Хайде, стига толкоз! За днес ти прощавам! На излет ще ходим, лошото да забравим!

Патиланчо Християнчо: - Нищо, че ме биха, славни патиланци! Боят се забравя – смехът ще остане!

Песен: „**Пея аз бълбук,бълбук**“...../движат се в колона/.

Танц: „Хайде на полето да берем цветя“

Дете: „Аз съм българче“

Баба Патиладана: - Патиланци славни, виждате ли тази планина висока? Планината дава здраве и сила, трябва да я покорим!

Всички: - Ура! /Баба се замисля/

Патиланчо Пламен: - Няма да се плашиш, бабо, ний ще ти помогнем! /Завързват бабата с въже, премият го нагоре и бутат отзад/. – предварително подготвен интериор с масичка и два стола.

Баба Патиладана: - Ох, не мога, не мога, тука ще остана.

Пламен: - Гущер, гущер, бабо! Лази из тревата... /баба хуква и прекатерва планината/.

Баба Патиладана: - Вярно казват, мои патиланци, планината млади подлудява, стари подмладява.

Учителката: - Славната дружина в село се завърна. Баба Патиладана тайно се надява, че за нея спокойствие наставя. Но.....

Патиланчо Васил: - Бабо, чакай! Театър ще правим!

Баба Патиладана: Театър ли? Бива! Той баба ще размива! /Децата променят интериора. Баба и децата седат на възглавниците. Артистите се приготвят/.

Първа сценка: „Колко са магаретата?“ Автор - Ангел Каралийчев

Танц: „Аз съм Гошко Хубавеца“ – 1 момче и две момичета с чадърчета.

Втора сценка: „Мързеливата снаха“ Автор: Български народни приказки

Трета сценка „ Досетливият стопанин“ – Българска народна приказка.

Баба Патиладана: - Браво, баба, браво! А сега всички тук се поклонете! Артисти сте страшни, да знаете от мене!

Музика: Рап / Всички танцуват/

Учителката: - И така в смях и песни лятото ще мине. И ще дойде есен. Нашата славна патиланска дружина на училище ще тръгне.

Баба Патиладана: - И така, патиланци, лошото забравете, смехът да остане. На добър час и до нови срещи!

Музика: Звучи песента „Ний сме вече ученици“.